

کنفرانس دوازدهم سازمان فدائیان (اقلیت) برگزار شد

کنفرانس دوازدهم سازمان به مدت سه روز در اواسط آذر سال ۸۸ برگزار گردید. کمیته اجرایی سازمان اسنادی را برای بحث و بررسی در این کنفرانس تهیه کرده بود که طبق ضوابط اساسنامه‌ای، سه ماه قبل از کنفرانس در اختیار اعضاء و کاندیداها عضویت قرار گرفته بود، تا رفقای شرکت کننده در نشست امکان بررسی و بحث پیرامون این اسناد را داشته باشند و با آمادگی بیشتری در کنفرانس حضور یابند. در عین حال به منظور انعکاس مباحث سیاسی، تشکیلاتی و ارائه نظرات و قطعنامه‌های پیشنهادی رفقای تشکیلات، چندین شماره بولتن مباحثات درونی ویژه کنفرانس دوازدهم، انتشار یافت. در همین دوره، با سازماندهی یک سلسله جلسات اینترنتی با حضور اعضاء، یک رشته بحث‌های مقدماتی پیرامون قطعنامه‌های پیشنهادی کمیته اجرایی نیز صورت گرفت.

اسناد تهیه شده توسط کمیته اجرایی، شامل گزارش عملکرد تشکیلات در فاصله کنفرانس یازدهم تا دوازدهم، سه قطعنامه پیشنهادی شامل قطعنامه در مورد اوضاع سیاسی و وظایف تاکتیکی ما، قطعنامه در مورد جنبش کارگری و قطعنامه در مورد جنبش زنان بود. علاوه بر این‌ها، دو قطعنامه نیز که از سوی رفقای تشکیلات پیشنهاد شده بود، در اختیار اعضاء و پیش عضوها قرار گرفت. پس از اتمام دوره ارائه مباحثات و طرح دیدگاه‌ها و قطعنامه‌های پیشنهادی، دوازدهمین کنفرانس سازمان، در اواسط آذر، کار خود را آغاز کرد.

در ابتدا یکی از رفقای کمیته اجرایی ضمن خوش‌آمد گویی به رفقای حاضر، توضیحاتی نیز پیرامون دعوت شدگان و معهود رفقای که هنوز به محل اجلاس نرسیده بودند، ارائه داد. آنگاه با اعلام یک دقیقه سکوت، به پاس بزرگداشت رفقای جانفشان سازمان و همه جانب‌باختگان راه سوسیالیسم و آزادی کنفرانس را افتتاح نمود. با انتخاب یک هیات رئیسه، کار کمیته اجرایی به پایان رسید. هیات رئیسه، ابتدا می‌بایستی ضوابط و مقررات حاکم بر اجلاس را روشن کند. در همین رابطه، آئین‌نامه‌ای که از سوی کمیته اجرائی به اجلاس پیشنهاد شده بود، مورد بحث و بررسی قرار گرفت و پس از یک دور بحث و افزوده شدن برخی نکات تکمیلی، به اتفاق آراء به تصویب رسید.

نخستین بحث کنفرانس، بررسی گزارش عملکرد تشکیلات بود. در این بخش ابتدا، توضیحاتی توسط رفقای کمیته اجرایی پیرامون گزارش عملکرد تشکیلات به نشست ارائه شد. سپس به سوالاتی که در این مورد مطرح گردید، پاسخ داده شد. آنگاه بررسی و بحث درباره عملکرد تشکیلات آغاز گردید. بحث‌ها و نظرات ارائه شده در این مورد، عموماً دو جنبه از عملکرد تشکیلات را در بر می‌گرفت. هم جنبه‌های مثبت و هم جنبه‌هایی که به نقائص کار در این دوره اشاره داشت. پس از انجام دو دور بحث، هیات رئیسه یک جمع بندی کوتاه از بحث‌هایی که توسط رفقا مطرح شده بود به عمل آورد و برای تصمیم‌گیری و تصویب آن را به نشست ارائه داد. جمع بندی هیات رئیسه از بحث‌های ارائه شده پیرامون گزارش عملکرد تشکیلات به شرح زیر است.

کنفرانس دوازدهم سازمان، ضمن تایید کلیت گزارش تشکیلاتی کمیته اجرایی، در جزئیات بر موارد زیر تاکید می‌نماید: در ارتباط با سازماندهی تشکیلات خارج کشور مصوبه کنفرانس یازدهم در این مورد، این مصوبه مرحله اجرا گذاشته نشده است و یکی از نقاط ضعف عملکرد تشکیلات در دوره دو سال گذشته بوده است. کنفرانس خاطر نشان می‌سازد، تعدادی از رفقای تشکیلات طی این دوره، نقش فعالی در همکاری با کمیته اجرائی و پیشبرد وظایف تشکیلاتی نداشته‌اند، در حالی که وظیفه هر عضو تشکیلات است که در پیشبرد مصوبات کنفرانس‌های سازمان و فعالیت‌های تشکیلاتی، نقش فعال داشته باشند. رفقای کمیته اجرایی دوره آتی باید این مساله را در نظر بگیرند تا از تکرار و ادامه آن خودداری شود.

در ارتباط با فعالیت رادیو نیز، اگر چه کمیته رادیو در این دوره برای تداوم کار و فعالیت رادیو تلاش نموده است، معهداً هم آهنگی لازم را در درون این بخش ایجاد ننموده است.

کنفرانس دوازدهم، بر این نکته تاکید دارد که در سازماندهی نیروهای تشکیلات؛ باید کارائی نیروهای تشکیلات را در انجام وظایف تشکیلاتی مدنظر قرار داد. کنفرانس همچنین تاکید دارد، در دوره گذشته یکی از نقاط ضعف تشکیلاتی سازمان، عدم حضور فعال و متشکل در مبارزات جاری محل زندگی رفقا بوده است. این جمع بندی به رای‌گیری کنفرانس گذاشته شد و با اکثریت مطلق آراء به تصویب رسید.

سپس قطعنامه پیشنهادی یکی از رفقا در مورد چند بند اساسنامه‌ای پیرامون جایگاه و حدود اختیارات کمیته مرکزی از جمله حذف حق برگماری کمیته مرکزی در ارگان‌های پایین‌تر که در بولتن مباحثات ویژه کنفرانس نیز انتشار یافته بود، در دستور کار کنفرانس قرار گرفت. در این مورد علاوه بر رفیق پیشنهاددهنده قطعنامه، رفقای دیگر نیز به بحث و اظهار نظر پرداخته و عموماً بر ضرورت وجود این بندها در اساسنامه تاکید نمودند. پس از انجام یک دور بحث در این

مورد، این قطعنامه، پیش از رای‌گیری توسط رفیق پیشنهاددهنده، پس گرفته شد و به این ترتیب از دستور کار کنفرانس خارج شد.

در بخش بعدی بحث‌های مفصلی پیرامون سازماندهی تشکیلات در دوره دو ساله آتی صورت گرفت. در کنفرانس دوازدهم سازمان و در بحث‌ها و پیشنهادات رفقا برای سازماندهی، جا به جا بر اهمیت مبارزات داخل کشور و ضرورت دخالت گری سازمان تاکید می شد. کنفرانس؛ با توجه به اوضاع سیاسی و روند تحولات داخل کشور بار دیگر بر تمرکز تمام امکانات و فعالیت‌های بخش‌های مختلف تشکیلات در خدمت مبارزات توده‌های مردم و سازماندهی طبقه کارگر تاکید نمود.

در بحث های مربوط به سازماندهی، کنفرانس دوازدهم مصرا تاکید نمود که همه رفقا باید در فعالیت های سیاسی در محیط زندگی خود حضور فعال داشته باشند.

پس از پایان بحث های مربوط به سازماندهی تشکیلات، پیام مکتوبی که از رفقای داخل برای کنفرانس ارسال شده بود قرائت گردید که مورد استقبال رفقای شرکت کننده در کنفرانس قرار گرفت.

آخرین موضوع در بخش مربوط به امور تشکیلاتی، انتخاب رهبری سازمان بود و کنفرانس، اعضای کمیته اجرائی جدید را نیز انتخاب نمود.

نیمه دوم کنفرانس، به قطعنامه های سیاسی و تاکتیکی اختصاص داشت که با حضور مهمانان برگزار گردید. در این بخش ابتدا "قطعنامه در مورد اوضاع سیاسی و وظایف تاکتیکی ما" مورد بحث و بررسی قرار گرفت. در آغاز، یکی از رفقا توضیحاتی پیرامون این قطعنامه به کنفرانس ارائه داد. سپس دو دور بحث در مورد آن انجام گرفت و پس از آن کلیت قطعنامه به رای گذاشته شد که با اکثریت قاطع آراء به تصویب رسید. پیشنهاداتی نیز در جزئیات عنوان گردید که قرار شد این پیشنهادات در قطعنامه وارد شوند. سپس قطعنامه در مورد جنبش کارگری به بحث و بررسی گذاشته شد. در این مورد نیز یکی از رفقا توضیحاتی پیرامون قطعنامه ارائه داد و پس از دو دور بحث، کلیت قطعنامه با اکثریت قاطع آراء به تصویب رسید. در اینجا نیز پیشنهاداتی در جزئیات مطرح گردید که قرار شد این پیشنهادات در قطعنامه گنجانده شوند.

در بحث‌های مربوط به قطعنامه جنبش کارگری، به این موضوع مهم نیز اشاره شد که با توجه به ارزیابی از اوضاع سیاسی و چشم‌انداز گسترش اعتصابات، به ویژه طرح شعار اعتصاب عمومی سیاسی که نیروی اصلی آن طبقه کارگر است، طبقه کارگر برای روی‌آوری به اعتصابات وسیع و دراز مدت، به یک پشتوانه مالی قوی نیاز دارد که برای آن باید چاره‌ای اندیشیده شود. در همین رابطه بر ضرورت حمایت مالی از کارگران و به ویژه بر ضرورت ایجاد یک صندوق اعتصاب توسط نیروهای مدافع و معتمدین طبقه کارگر، تاکید شد.

قطعنامه بعدی که در دستور کار کنفرانس قرار گرفت، قطعنامه در مورد جنبش زنان بود. در این مورد نیز ابتدا یکی از رفقای کمیته اجرایی توضیحات مختصری ارائه داد. در بحث هایی که در طی دو دور پیرامون این قطعنامه توسط رفقا در کنفرانس ارائه گردید، بر این مساله تاکید شد که باید تغییراتی در شکل و نحوه تنظیم قطعنامه و بیان مطالبات زنان ایجاد شود. پیشنهادات دیگری نیز در جزئیات مطرح شد. کلیت قطعنامه با اکثریت مطلق آراء به تصویب رسید و قرار شد این قطعنامه مجدداً تنظیم شود و پیشنهادات مطرحه نیز در آن وارد شوند.

سپس نوبت به قطعنامه پیشنهادی پیرامون آوردن لغو مجازات اعدام در برنامه سازمان رسید که قبلاً در بولتن ویژه مباحثات کنفرانس نیز انتشار یافته بود. در این مورد نیز ابتدا رفیق پیشنهاد دهنده قطعنامه توضیحاتی داد. فشرده استدلال‌ها برای وارد کردن لغو مجازات اعدام در برنامه عمدتاً به این مضمون بود که "از آنجا که کمونیست‌ها برای جامعه‌ای کمونیستی به منظور رشد و تعالی انسان‌ها به عنوان یک وظیفه تلاش می‌کنند و از آنجا که مجازات اعدام و حذف فیزیکی انسان‌ها توسط نظام‌های طبقاتی برای حفظ وضع موجود وضع گردیده است و از اعدام به عنوان وسیله‌ای برای مجازات مخالفین سیاسی استفاده می‌کنند و بیشتر کشورهای جهان مجازات اعدام را از نظر حقوقی ملغی کرده‌اند. مجازات اعدام نقض زندگی و حق انسانی برای زیستن است و هیچ طبقه‌ای هیچ جامعه‌ای هیچ نیرویی و هیچ کسی حق محروم کردن کسی را از زندگی ندارد و با مجازات اعدام معضلات اجتماعی حل نخواهد شد، از این رو لغو مجازات اعدام باید در برنامه وارد شود."

رفقای که در مخالفت با وارد کردن این اصل در برنامه صحبت کردند، عمدتاً تاکید داشتند که مخالف اجرای مجازات اعدام توسط دولت‌ها هستند و این موضع نیز در اطلاعیه‌ها و مقالات رسمی سازمان منعکس شده است. این رفقا استدلال می‌کردند که وارد کردن لغو اعدام در برنامه سازمان می‌تواند موجب مخدوش شدن مواضع سازمان در مورد مبارزات مسلحانه و نیز ترور سرخ شود و به دستاویزی برای نفی آنها تبدیل گردد.

پس از دو دور بحث روی این موضوع، از آنجا که در میان رفقای موافق وارد کردن این اصل در برنامه، نظر یکسانی در مورد قطعنامه پیشنهادی وجود نداشت و برخی از این رفقا، ملاحظاتی نیز روی آن داشتند، از این رو رای‌گیری به این صورت در آمد که رفقا نظرشان را در مورد وارد کردن لغو مجازات اعدام در برنامه اعلام کنند. بنابراین وارد کردن لغو مجازات اعدام در برنامه به رای گذاشته شد که رای نیاورد.

در مراحل پایانی، کنفرانس دوازدهم سازمان مقرر نمود، یک پیام خطاب به توده‌های مردم ایران، کارگران، زنان، دانشجویان، هواداران، خانواده‌های جانبازگان سازمان و زندانیان سیاسی صادر شود.

کنفرانس دوازدهم سازمان فدائیان (اقلیت) با خواندن دسته جمعی سرود انترناسیونال و با عزمی راسخ برای گسترش فعالیت‌ها و مبارزه در راه سوسیالیسم و آزادی، پس از سه روز، به کار خود پایان داد.